

Considera la següent explicació de la conducta d'en Pau:

"Pau beu suc de taronja perquè creu que beure suc de taronja estalvia refredats i no vol refredar-se aquest any"

Vull que analitzeu alguns dels trets característics d'aquest tipus d'explicació de la conducta. Les preguntes que segueixen fan referència als temes que heu de tractar a la vostra resposta, però no es tracta que respongueu a cada pregunta aïlladament, sinó que redacteu un full per una cara on es toquin tots aquests temes de forma unitària.

- 1) De quin tipus d'explicació de la conducta es tracta? Per què?**
- 2) Quin és el contingut dels estats mentals atribuïts a en Pau en aquesta explicació?**
- 3) En quin sentit són estats representacionals?**
- 4) En quin sentit es pot dir que aquest tipus d'explicació pressuposa que l'agent és racional?**
- 5) En quin sentit podem dir que aquest tipus d'explicació de la conducta és intencional? De les característiques de la intencionalitat, explica en que consisteix la capacitat d'errar.**

Ens trobem davant d'una explicació intencional de l'acció d'en Pau. En Pau té la creença que "beure suc de taronja estalvia refredats", i ja que té el desig de "no refredar-se aquest any", llavors realitza l'acció de "beure suc de taronja".

Mitjançant aquesta explicació atribuïm a en Pau uns estats mentals determinats, el contingut dels quals són els seus desitjos i les seves creences (la creença o l'expectativa en que "beure suc de taronja estalvia refredats" i el desig o la motivació de "no refredar-se aquest any"); i aquests estats mentals el porten a realitzar una acció (tenen un rol funcional, és a dir, causen l'acció del seu comportament), i aquests estats mentals, que són representacionals en tant que contenen informació sobre la seva conducta i sobre el món que l'envolta, tenen la propietat de la intencionalitat.

En aquest sentit, la propietat de la intencionalitat confereix als desitjos i les creences d'en Pau una direccionalitat (beure suc de taronja té la capacitat d'estalviar refredats derivada dels estats mentals d'en Pau en tant que ell relaciona el beure suc de taronja amb estalviar-se refredats; si en Pau té el desig d'estalviar-se refredats, els seus estats mentals el portaran a realitzar la conducta de beure suc de taronja), un contingut (que és precisament l'estat del món que representa l'estat mental de precisament en Pau; la idea que s'estalviarà els refredats si beu suc de taronja), una qualitat (les característiques fenomèniques que marquen la singularitat o subjectivitat dels estats d'en Pau) i una capacitat d'errar, per tant l'explicació que podem donar de la seva conducta és una explicació intencional.

Tanmateix, el contingut de les creences d'en Pau, del seu estat mental, tant pot ser vertader com fals; en aquest cas depèn de si el món s'ajusta a que el fet de beure suc de taronja estalvi refredats o no. Aquesta creença, tant si es vertadera com falsa, si guia l'acció d'en Pau, com és el cas, ens permet de veure el grau de compromís que en Pau té amb aquesta creença; aquesta és una propietat psicològica de la creença; i la possibilitat que el món no sigui realment com en Pau se'l representa, és a dir, que en realitat beure suc de taronja no influeix per res en la possibilitat de refredar-se o no, seria una característica de la propietat d'intencionalitat de l'explicació que hem fet de la seva conducta, la propietat que anomenem "capacitat d'errar". Per tant, els estats mentals d'en Pau, en tant que representacionals i en tant que intencionals, poden representar errònia o correctament el món.

Si intentem donar una explicació des de la psicologia, necessitem conèixer l'acció de "beure suc de taronja" i la creença d'en Pau que "beure suc de taronja estalvia refredats", per inferir el seu desig de "no refredar-se aquest any"; per donar aquest tipus d'explicació, l'agent, en aquest cas en Pau, ha de ser un agent racional. Si en Pau no fos un subjecte racional, aquesta explicació no seria vàlida, és a dir, si en Pau no es comportés racionalment, si no es comportés com ho fa la majoria dels subjectes en situacions similars (creença + desig, llavors acció), llavors aquesta explicació mateixa no funcionaria.